

**SVODKA
24.**

SVODKA - ŠKOLNÍ ČASOPIS SVOBODNÉ CHEBSKÉ ŠKOLY

ÚNOR 2017- DUBEN 2017

Létání a letectví jako téma literárních děl českých a světových autorů

Přiznám se, že jakmile jsem se dozvěděl, co má být hlavním tématem letošního projektového dne, byl jsem zpočátku poněkud uveden do nejistoty. Stoleté výročí letiště a čeština? Co to má mít proboha společného? Inu, po troše přemýšlení mi blesklo hlavou – co se zaměřit na to, co je v souvislosti s letištěm, a nejen tím chebským, přeci tím hlavním – na létání! Ještě pořád žádná souvislost? Tak pojďme ještě dál – na psaní o létání! A myslím, že jsme doma.

Okamžitě se mi vybavil samozřejmě Čapkův Povětroň, Exupéry...no a co dál? Na dvou spisovatelích to přeci nemůžeme celé postavit... Ještě, že máme ten internet. A v tu ránu měli drazí studenti kvinty a sexty o zábavu vystaráno. Dostali totiž za úkol vyhledat co nejvíce literárních děl, která se nějakým způsobem dotýkají tématu létání a letectví. Podotýkám, že přicházeli s velkým množstvím „nálezů“, z nichž bylo nutné vybrat deset českých a deset světových titulů a to tak, aby získaný vzorek byl vskutku co nejvíce reprezentativní. Pak už stačilo za pomoci informačních zdrojů zpracovat jednotlivé poznatky a dát jim nějakou grafickou podobu. A sehnat potřebné knihy. A výsledek? Vznikla nám unikátní výstavka představující tematicky charakteristická literární díla, která navíc mohou být na místě též fyzicky přítomna, tudíž jistě neodolají pozornosti dychtivých čtenářů, kteří si tak mohou svobodně zalistovat, v čem jim bude libo. Škoda jen, že nemohou být přítomni i samotní autoři...

Ponoříme-li se trochu do tajů literární historie, zjistíme, že tematika létání se vyskytuje již ve starověku, a to sice v mnohých mýtech, jako např. v onom známém starořeckém příběhu o Ikarovi.

V dobách prudkého rozvoje techniky přichází rovněž vizionáři, představující si budoucí vývoj lidstva. A tím se dostáváme ke jménu, které zná snad každý: Jules Verne. Snad nemusíme připomínat, že v jeho dílech se to jen hemží různými vynálezy, které teprve po smrti autora nabyly reálných podob: mimo jiné sem patří letedla, vzducholodě, balony, obojživelné létající stroje atd.

Dvacáté století je pro naše téma asi nejdůležitější dobou spojenou s létáním. Ale bohužel také se dvěma světovými válkami. I přes všechny ty hrůzy nám však tato epocha dala mnoho zvukných jmen literárních autorů, kteří se nějakým způsobem ve svých dílech létáním zabývali. Většinou v nich však na pozadí byly právě ony nešťastné události. Exupéry, Heller, Dahl, Polevoj, či mnoho českých spisovatelů, z nichž mnozí byli sami piloty, jako např. Čapek, Běhounek, Šiška, Fajtl, Marek či Duda. Civilní létání pak bylo námětem též jedné unikátní poetické sbírky poválečného spisovatele Miroslava Holuba. Nepřehlédnutelné je rovněž jméno generála Antonína Lišky, jehož syn Mgr. Pavel Liška patřil k zakladatelům naší školy a mnoho let zde působil jako jeden z nezapomenutelných učitelů a kolegů.

A jsme u Chebu a jeho letiště, které právě slaví 100 let. Jemu je věnována vysoce oceňovaná kniha Chebská křídla od významného odborníka žijícího v Chebu Ludka Matějčíka. S Chebem rovněž souvisí činnost významného nakladatelství Svět křídel, které se mimo jiné věnuje právě letecké literatuře a jehož majiteli, panu Mouchovi, tímto srdečně děkujeme za velké množství literatury, kterou pro naši výstavku poskytl.

Nechť se Vám náš projekt líbí a děkujeme za návštěvu.

Mgr. Martin Flaška a studenti kvinty a sexty SCHŠ.

Projektový den na SCHŠ

Proč chebské letiště jako téma na projektový den?

Stalo se již tradicí, že na naší škole pořádáme projektový den. Jeho příprava spočívala až dosud v tom, že každý učitel si zvolil téma a skupinu dětí, se kterou pak pracoval a stvořil nějaké dílo (divadelní představení, počítačovou prezentaci, chemické pokusy nebo jiné zajímavé produkty). Témata byla velmi rozmanitá, v podstatě spolu vůbec nesouvisela.

Zdálo se mi, že se náhodný návštěvník nemohl v nabízené kolekci příliš dobře orientovat. A tak mě napadlo, že by bylo zajímavé zvolit jedno téma a to zpracovat z různých pohledů.

Zalistovala jsem kalendářem, hledala významné dny a zjistila jsem, že jedno výročí se týká Chebu. Před sto lety, v době prvních úspěšných i méně úspěšných pokusů s létajícími stroji, bylo založeno v Chebu první vojenské letiště na území pozdějšího československého státu. Tak proč to nezkusit?

Po přednesení tohoto tématu kolegové učitelé zajásali, kolegyně byly trochu rozpačité, ale když viděly nadšení svých mužských kolegů, nemohly nic říct. Několik týdnů probíhaly ve sborovně debaty, kterým jsem vůbec nerozuměla. Přiznám se, že letadlo mně občas slouží jako dopravní prostředek, odhadnu, kolik v něm sedí lidí, ale proudové letadlo od vrtulového nepoznám. A definici dvouplošníku jsem si našla na internetu až teď.

Ale přesto věřím, že projektový den dobře dopadne, že se při hledání informací dozvíme něco nového nejen o letadlech, ale poznáme část historie Chebu, že se děti naučí pracovat v týmu a v neposlední řadě, že uděláme radost a přineseme trochu poučení i návštěvníkům projektového dne.

Ing. Alena Potužáková

První stupeň

Školní družina se opět zúčastnila soutěže chebského muzea s tématem „Ta slepička kropenatá...“. Děti Quillingovou metodou vytvořily slepičku, kohouta a krásná vajíčka. Výrobky i z jiných škol jsou vystaveny v muzeu. Široká veřejnost, ale i celé třídy chodí hlasovat a tím podpořit nejlepší výrobek. Na konci výstavy jsou první tři oceněny hodnotnými cenami.

AKTUÁLNĚ: Družinka i tentokrát obsadila první místo! Gratulujeme!

Školní družina si pro Vás připravuje mnoho projektů. Práce družiny byla shrnuta pod název Velikáni a obři. Jedna z částí projektu je věnována Gustavu Noskovi. Děti si mohli prohlédnout depozitář muzea, který je plný loutek a běžné veřejnosti nepřístupný! Kromě bývalých hvězd MLsu (městské loutkové scény), Medvídka Pú, Ferdý Mravence a Lucifera se děti seznámily s loutkami Spejbla a Hurvínka, které byly přes 60 let staré. Družina vyrábí hned několik druhů loutek, které rozhodně stojí za prohlédnutí! Kromě loutek budou připraveny i megastavby, Vodní Titáni, Soví strom a akvária.

První třída Vás provede po cestě do Písmenkova. Předvedou Vám svá veledílka, která jim pomáhala naučit se všechna písmenka hrou. Druháci prozkoumávali taje Říše pohádek. Historie Keltů byla práci 4. třídy. Spojením třetáků a čtvrtáků vznikly inovativní nápady k záchraně Světa. Nejstarší se zajímali o Českou Republiku, a to kraj po kraji.

Projekt 3. třídy není připravován pouze k projektovému dni, ale probíhá již od začátku roku. Třída se každý měsíc věnuje jinému domečku. Děti se hrou učí základy etiky a společenského chování. Dostávají menší úkoly a je jen na nich jak je pojmu. Ať to bude malá pomoc mamince nebo bonbón pro kamaráda. Projekt bojuje proti šikaně a nevhodnému chování. Duben je měsícem domečku smíchu, proto tedy doufáme, že jste si projektový den velice užili a za rok se znovu setkáme.

„Každé naše jednání by mělo sloužit nejen vlastnímu prospěchu, ale i prospěchu jiných.“

– Jan Amos Komenský

Druhý stupeň a gymnázium

Projektový den 9. třídy

Projektový den 9. třídy začal zmateně. Nejdříve jsme měli dělat úplně jiný projekt týkající se genetiky, poté jsme dohodli na projektu o historii Chebu v rámci tématu „100 let chebského letiště“. Nakonec jsme se však rozhodli pro třetí téma „vzducholod' Zeppelin“. Byli jsme rozdělení na dvě skupiny. Jedna sháněla fotografie, další dělala její konstrukci - model. Ze zajímavých fotografií jsme poté udělali na počítačích různé plakáty. Po skončení výroby jednotlivých dílů jsme přistoupili k samotnému sestavování konstrukce. Všechno jsme museli přilepovat a upravit tak, aby se k tomu mohla připojit vrtule a háček na zavěšení. Nechtěli jsme pokrýt konstrukci plachtou, aby šla vidět

vnitřní konstrukce balónů. Výsledek našeho snažení můžete zhlédnout na projektovém dni a zanechat nám na Facebooku školy vaše ohlasy.

Za IX. třídu Iveta
Nekudová a Robert Shejbal

K projektu 9. třídy se připojila i třída 6. V hodinách německého jazyka žáci překládali článek o Zeppelinu a jeho staviteli Ferdinandu von Zeppelinovi. Soustředili se především na přistání v Chebu roku 1939. Nebylo to jen tak! Text byl v němčině a navíc napsaný písmem Schwabach. Schwabach se používal do 2. světové války. Sloužilo jako písmo pro tiskoviny. Šestáci také sestavili miniaturu Zeppelinu.

Životopisy letců

Na našem projektu se zabýváme životopisy letců z chebského letiště z období 20. století, např. Václav Antoš, Rudolf Polanecký. V rámci našeho projektu se účastníci obléknou do kostýmu personálu letadla. Vše probíhá pod dohledem paní učitelky Rambouskové.

Helena Simonová

Cíl projektu třídy fyzikálních praktik (tercio-kvarta)

Cílem projektu byla stavba modelu podle plánu. Podařilo se získat orientaci v relativně složitém prostředí, náročném na posloupnost jednotlivých úkonů a pečlivost jejich provedení. Spolupráce na stavbě jednotlivých modelů rozšiřovala komunikační schopnosti a pojem rozdělení práce byl uveden do praxe. Stavba se neobešla bez menších neshod a tím posloužila k zlepšení skupinových sociálních dovedností. Samotné dosažení cíle (tedy kompletace modelu), byla prací společnou a posílila kolektivního ducha.

Ing. Jindřich Papež

Osa historie

Prima si pro Vás připravila časovou osu s nejvýznamnějšími událostmi historie České republiky, letectví, ruzyňského letiště, karlovarského letiště a chebského letiště.

„Nejzajímavější mi přijde stáří chebského letiště. Založeno bylo 1917.“ - Lucka

„Překvapilo mě, kolik letadel na letišti létalo. O spoustě jsem slyšel poprvé.“ - Míra

„Nevěděl jsem, že letiště Ruzyně bylo otevřeno už v roce 1937.“ - Tomáš

Nadšení třídy k skládání časové osy, spojování událostí a uvědomování si časové posloupnosti bylo senzační a já se moc bavila.

Quarteto

Studenti septimy vyráběli pod vedením paní učitelky Hany Veselé Quarteto. Karty jsou zaměřeny na 4 modely letadel. Pomocí otázek zjistíte počet osádky, hmotnost, rychlost a výkon letadla. Porazili jste v turnaji septimána? Ne? Nevadí, zde jsou informace o Vlastovce.

Messerschmitt Me 262A Schwalbe

osádka : 1

hmotnost : 4420 kg

rychlost : 870 km/h

výkon : 2x 8,7 kN

Kultura roku 1917

Sto let zpátky- rok 2017. Byl to rok, který dle gregoriánského kalendáře započal úterým a skýtá velké množství důležitých událostí. Například Oklahoma se připojila k USA nebo proběhla říjnová revoluce v Rusku. Jednou z nich bylo i založení letiště v Chebu, které bylo v roce 1918 jediným funkčním letištem na území ČSR. Kultura v tomto roce se demokratizovala, přestávala být vlastnictvím elit a stávala se dostupnou i dalším skupinám. Masivní přesun obyvatel z venkovských oblastí do velkých měst znamenal pro jejich novopečené obyvatele přerušení kontaktu s venkovskými tradicemi, do nichž vyrostli. Hledali si proto novou kulturu, která by odpovídala jejich novému

způsobu života ve velkoměstských aglomeracích. Většina projektů na SCHŠ vytvořených na projektový den se bude právě točit kolem roku 1917 a chebského letiště. Těšíme se na všechny návštěvníky 27. dubna v budově SCHŠ na Jánském náměstí jako každý rok.

Stella Lindová

Chemická praktika

Skupinka kvartánů a terciánů si pro letošní téma projektového dne vybrala slazené nápoje. Jsme rozděleni do tří skupin a to Bubble Tea, Coca-Cola a energy drinky. Každý jsme to pojali svou formou, ale proč jsme se rozhodli zrovna pro toto? Na začátku roku, když se začalo řešit co bude mít kdo za projekt, tak se zrovna řešil skandál s Bubbleology. A tak nás napadlo že toho můžeme využít a chytli jsme se této kontroverzní aféry. V reakci na to, kluky z kvarty napadlo vzít si Coca-Colu a terciány energy drinky. Naším cílem není hledat chyby, ale spíše informovat o těchto napojích širokou veřejnost. Opravdu jsou tak nebezpečné? Chceme jimi na druhou stranu dopovat naše děti?

Naše skupinka, která se soustředila na ledový čaj s kuličkami, udělala průzkum, jenž se týkal pití slazených nápojů mladými lidmi. Zjistili jsme, že většina dětí, kteří tyto nápoje pijí klidně i každý den, nejsou informováni o rizicích. Spíše mladší žáci pijí více slazených nápojů než ti starší a spíše kluci než-li děvčata.

Chtěli bychom, aby všichni znali nebezpečí, která jim hrozí, ale zase nechceme podporovat absurdní strach ze všech těchto produktů. Doufáme, že se vám náš projekt bude líbit a že vám něco dá, ale hlavně, že vám napomůže zamyslet se nad touto problematikou. Těšíme se na vás.

Sára Křivková

(články bez autorů sepsala
Barbora Erbenová)

Ohlédnutí za německo-českým projektem

V prosinci se pět sekundánek zúčastnilo filmového projektu v Německu, a sice Nikola Földešová, Tereza Slavíková, Rebecca Roupcová, Daniela Beerová, Lucie Makovičková. Mělo nás být šest, ale Magdaléna Bláhová onemocněla.

Když jsme se dozvěděly, že pojedeme natáčet krátký film do Německa, nikdo z nás si to neuměl představit. Čas se krátil a brzy nastal čas odjezdu. Všechny jsme si začaly balit a připravovat

na třídní výlet do zahraničí. 5. 12. 2016 v 9.00 se odjíždělo od VZP do německého Tannenlohe. Připravené jsme nasedly do auta. Po příjezdu jsme se odebraly do ubytovny pro mládež, ubytovaly se a vyčkávaly na příjezd německých dívek. Po chvíli se nás jedenáct sešlo v jedné místnosti. Krátce jsem se všechny představily a už v tu dobu nám dívky z Waldsassenu připadaly sympatické. Ale to byl teprve oříšek zapamatovat si jejich velice podobná jména: Laura, Laura, Lara, Elisa, Lisa, Anja. Každopádně od té chvíle jsme spolu trávily všechny možný čas.

Po pár seznamovacích hrách jsme se už vrhly na samotné vybírání filmu. Obě strany – německá i česká – předložily své návrhy na téma „nebezpečí internetu“. Nakonec jsme se rozdělily na dvě národnostně promíchané skupiny a každá dostala za úkol zrealizovat jeden z šesti nápadů: Team Völker – Dangerous photos, Team Unicorns – Facebook Fake profil. Zbytek dne jsme organizovaly natáčení, scény, obsazovali jsme role a celkově se domlouvaly na všech zbylých dnech. Po práci a večeri jsme se odebraly na pokoje a povídaly si až do noci.

Druhý den jsme se hned po snídani vrhly do práce. Ten den jsme celý věnovaly natáčení. Naučily jsme se, jak zacházet s kamerou, mikrofonem, co je na záběrech hezké a na co si naopak dávat pozor. Náš vedoucí Völker se vždy snažil vyhovět všem prosbám a uvítal každý nápad. Večer se unavené svalily do postelí

Poslední den se stříhalo, přidávaly se efekty a vůbec se celý film ladil. Okolo 9.00 přijel zbytek naší třídy i třídy dívčí školy z Waldsassenu podívat se na náš výtvar. Premiéra se ale konala až v 15.00. Bylo úplně plno a myslím, že se to všem líbilo. Nemohu říct, který film byl lepší a který horší, protože do obou se vložilo mnoho úsilí a dřiny.

Tento projekt se mi velice líbil a určitě bych jela i příště. Nikdy by mě nenapadlo, že filmařina je tak těžká, a i když jsem se moc bavila, nechtěla bych se tím v budoucnu živit.

Nikola Földešová

Cestopis Mexico Jen blbněte

Acapulco

Kdo někdy neslyšel o Acapulcu. Nikdo sem však nepřijíždí za historickými památkami, ale asi největšími lákadly ve městě jsou jeho rozsáhlé pláže. Půlměsícová pláž, která se rozprostírá pod

celým jeden a půl milónovým městem nepůsobí nikdy přecpaným dojmem, neboť většina turistů tráví volno v překrásných hotelových zahradách. Pláž samotná nenabízí snad kromě různých atrakcí nic, co by člověka zlákal k dlouhodobějšímu povalování.

K potulování po městě je nejvhodnější čas brzy po ránu, nebo k večeru. Město se přes poledne stává opravdu vyhřátou pecí a v kombinaci se smogem a nadměrným provozem působí dosti nevábny dojem. Denní horko je lépe přečkat na některé z menších pláží, na kterou se můžete jednoduše dopravit kterýmkoliv autobusem „Caleta“ z Costery. Playas Caleta a Calettila jsou malé a úplně jiné než pláže v Acapulcu. Spíše zde narazíte na mexické rodinky, než na turisty a voda a písek jsou na místní poměry nezvykle čisté. Obsluha je však stejně jako na všech Acapulských plážích vzorná a vše, co si jen přejete, přinesou vám místní číšníci až k lehátku za ceny podstatně nižší, než kolik byste zaplatili na druhém konci zátoky.

Pokud dostanete hlad, můžete jej zahnat hned na pláži, ale počítejte s tím, že ceny budou podstatně vyšší, než v centru. V každém případě ale nesmíte zapomenout ochutnat čtvrtěční pozzole (vepřový a zeleninový guláš). Toto jídlo patří k Acapulcu jako šikmá věž k Pizze. Nejlepší a nejlevnější oběd si můžete vychutnat v restauraci Marisol, jeden blok od zócala na La Plaz.

V relativně chladném večeru můžete navštívit jediné místo, které v Acapulcu připomíná jeho důležitou historickou úlohu, Museo de Acapulco. Najdete ho v pevnosti Fuerte de san Diego, nádherné restaurované pevnosti hvězdicového tvaru. Pevnost měla chránit manilské galeony před korzáry. V samotném muzeu najdete velmi pěknou sbírku představující pirátskou minulost tohoto regionu a menší antropologickou sbírku. Také jistě oceníte nádherný výhled na celé Acapulco otevírající se před vámi při pohledu ze střechy pevnosti.

Pokud holdujete drahým obchodům a nákladným restauracím, pak se přímo nabízí návštěva Centra Acapulca, které je současně domovem Centra Cultural, kde najdete uměleckou galerii, prodejnu lidových řemesel a divadlo.

Nevyčerpejte však všechny své síly, neboť zlatý hřeb Acapulských atrakcí vás teprve čeká. Skokani, kteří se řítí z útesu vysokého několik desítek metrů do úzkého průlivu, vám zcela jistě rozproudu krev v žilách. Přijďte určitě o něco dříve, než začne první produkce. Ta začíná se setměním obvykle v půl deváté a pak se opakuje každou hodinu. Pokud přijdete dříve, budete mít výhodné

místo na nejnižší terase, ze které je nejlepší výhled. Obvykle se na produkci sejde tolik diváků, že v půl deváté jsou již všechny trochu slušné vyhlídky obsazeny. Vstup vás vyjde na třicet pesos, ale v ceně je jedno pivo, jehož obvyklá cena je dvacet pesos. Připravte si také alespoň deset pesos pro aktéry celého představení, kteří u východu vybírají ještě dobrovolný vstup. V každém případě mějte na paměti, že kdo navštívil Acapulco a neviděl skokany, jako by v Acapulcu nikdy nebyl.

Ing. Jindřich Papež

Lyžařský výcvik 2017

Byl 1. duben 2017. Venku bylo teplo, lidé odložili zimní kabáty a teplé boty a i v Chebu již první květy ozdobily parky a zahrádky. Byl apríl a někteří žáci Svobodné chebské školy a s nimi my, instruktoři, sbalili lyže, snowboardy, helmy, lyžačky, zimní bundy a další veškerou lyžařskou výzbroj a vydali se k přistavenému autobusu. Nebyl to apríl.

Ačkoliv se to zdálo podivné, vyrazili jsme do rakouských Alp do oblasti Schladmingu na lyžařský výcvik. Ani v údolí Ennstal to nevypadalo jako v zimě. Ale stačilo vyjet lanovkou do vyšších nadmořských výšek a otevřely se před námi nejen pohledy na horské masivy, ale i na krásně zasněžené sjezdovky.

Dva dny nás nechaly Alpy na to, abychom se kochali slunečním počasím a vychutnávali si jízdu na lyžích nebo na snowboardu. Třetí den nám hory ukázaly svoji nevlídnou tvář, mraky zakryly slunce a spustil se déšť. Využili jsme tohoto počasí k dopolednímu odpočinku, ale už v poledne jsme vyrazili do kopců. Na vlastní oči jsme se přesvědčili, jak to vypadá, když v horách prší nebo sněží a viditelnost je na několik málo desítek metrů. Konečně jsme ocenili i to, že máme na sobě reflexní vesty a v husté mlze jsme lépe vidět. Vydrželi jsme na svahu i v tomto nepříznivém počasí.

Další den to nebylo o moc lepší, jen déšť ustal, a když už nějaké srážky padaly, byl to sníh. Poslední den jsme měli naplánované závody ve slalomu, ale na svahu s vytyčenou slalomovou tratí bylo tak nevlídno a tak malá viditelnost, že jsme závody zrušili. Odjeli jsme na jinou sjezdovku, kde mlha nebyla, užívali jsme si poslední vyjeté obloučky a v duchu se začali loučit s horami.

Jako jedna z instruktorů bych zhodnotila tento výcvik jako vydařený, rekordní byl snad jen počtem spadlých hůlek a rukavic z lanovky a hledáním po pádu odepnutých lyží mimo sjezdovku. Důležité bylo, že jsme si to užili a domů dorazili všichni ve zdraví. A samozřejmě i to, že i ti, kteří stáli poprvé či podruhé na lyžích či snowboardu, si nakonec sjeli celou sjezdovku jako opravdoví lyžaři či snowboardáři.

Tak zase příští rok. Skol.

Ing. Alena Potužáková

Již přes dva měsíce jsme se těšili na plánovaný lyžařský výcvik, až se konečně 1.4.2017 uskutečnil. Žáci sekundy, sedmé a osmé třídy, kvinty a sextys jsme se sešli u VZP, abychom společně s paní učitelkou Potužákovou, paní učitelkou Zellingerovou a panem školníkem Račákem mohli odcestovat do městečka blízko lyžařského střediska Schladming. Počasí nám první dny přálo. Sluníčko svítilo a sníh byl krásně upravený. Lyžařům i snowboardistům se nádherně jezdilo. Na svahu jsme si buď mohli kupovat oběd, nebo si připravit svačinu ráno při snídani. Večeři nám zajišťovala paní Regentová. Na pokojích jsme se dozvěděli, že zřejmě bude další dny horší počasí. Modlili jsme se, aby předpověď se předpoověď mýlila a místo toho bylo krásně jako doposud. Ve středu se ale počasí rapidně zhoršilo. Od rána pršelo a nad horami se vznášela hustá mlha. Tudíž jsme z ubytovny vyjeli až před jedenáctou hodinou. Mlha byla ale tak velká, že jsme viděli maximálně na deset metrů. Slunce navíc zakryly dešťové mraky. Jedna skupinka zůstala v autobuse, zatímco ostatní se pokoušeli na mokřém sněhu dál lyžovat. Další dny až do čtvrtka přestalo k naší úlevě pršet. Mlha byla bohužel pořád stejná, ale alespoň propustila trochu slunečních paprsků, které nás zahřály. Díky mlze jsme nemohli závodně sjíždět slalom, což byla škoda. Diplomy jsme proto dostávali za to, co bylo pro danou osobu typické. Celkově si myslím, že byl letošní lyžák vyvedený. Bavili jsme se sami na pokojích, nebo když nám učitelé naplánovali společenský večer. Autobus nás dopravil opět před VZP, kde už na nás čekali naši rodiče, kteří nás dovezli domů, abychom dospali a nechali odpočinout namožené nohy...

Aneta Dohnalová

Slovo, které by vystihovalo přípravu na cestu, je jen jedno... PANIKA. Panika při balení, vzít si všechno, mít všechno, potřebovat všechno a hlavně nacpat to všechno do kufru... Omámena radostí, že se kufr vešel do auta a dokonce i do autobusu (i přes hlasité protesty pana řidiče, omlouvám se), loučím se s rodiči s příslibem co nejdelší dovolené v Alpách (odjezd bohužel přesně podle plánu, moje pokusy o zmizení zcela neúspěšné). Už při loučení jsem si všimla, že nastupuji mezi posledními a moje místo bylo lehce nekomfortní. S koleny pod bradou vyjždím vstříc Alpám.

Taktním naznačením nutnosti dojít si na záchod (protáhnout si nohy, přes 20 minut necitlivé, mravenčení přestalo již kousek od hranic), zastavujeme. Uháním pro kelímek kávy za 5 euro a na dva doušky mizí. Až v Rakousku zjišťuji, jak moc jsem se těšila.

Letní počasí nás první dva dny nutí jezdit jen v tričkách a našich úchvatných, rozlišujících, fosforeskujících vestičkách. K dvěma slunečným dnům se přidaly další čtyři mrazu, mlhy, deště (výhoda: na svahu jsme byli sami). Omrzliny jsme rozpouštěli společenskými hrami, například celý autobus je schopný jedním bouchnutím nechat zmizet libovolný počet mincí. Hodiny volné konverzace doplňujeme velice volným karaoke v provedení kvinty.

Odjíždíme plní radosti, skvělého jídla a čerstvého vzduchu směr Cheb (moje namožené nohy opět v zcela nepřírodném úhlu mezi sedačkami). Loučení proběhlo téměř bez slz, můj návrat do reality rozhodně ne. Už se těším na školní výlet!

Barbora Erbenová

Zpravodaj SCHŠ

Zpravodajství, rozhovory, novinky a akce na SCHŠ

Najdete nás na Youtube: Zpravodaj SCHŠ

kontakt: zpravodaj.schs@gmail.com

Děkujeme redaktorům:

Ing. Alena Potužáková

Ing. Jindřich Papež

Mgr. Martin Flaška

Robert Shejbal

Iveta Nekudová

Nikola Földešová

Aneta Dohnalová

Barbora Erbenová

Sára Křivková

Helena Simonová

Stella Lindová

Šéfredaktor : Mgr. Martin Flaška

Redakce a grafika : Barbora Erbenová

Korekce : Eva Plášilová